

HALYNA VDOVYČENKO

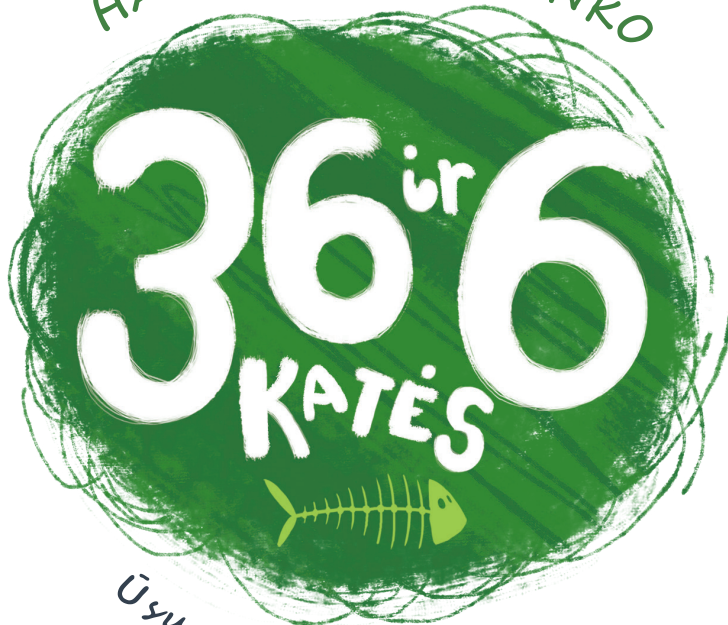
36 ir
KATĖS

Užuota ir uodeguota
istorija vaikams

TYTO ALBA

HALYNA VDOVYČENKO

Ūsuota ir uodeguota
istorija vaikams

Iliustravo *Natalka Haida*

Iš ukrainiečių kalbos vertė

Donata Rinkevičienė

ГАЛИНА ВДОВИЧЕНКО
36 і 6 КОТІВ
Видавництво Старого Лева, Львів, 2015

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama šį kūrinių, esančių bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

Text © Halyna Vdovychenko

Illustrations © Natalka Haida

Original title: „36 і 6 котів“

First published in Ukrainian by Vydavnytstvo Staroho Leva (The Old Lion Publishing House), in 2015, Lviv, Ukraine

© Donata Rinkevičienė, vertimas į lietuvių kalbą, 2022

© „Tyto alba“, 2022

ISBN 978-609-466-647-6

IŽANGA

Šis pasakojimas – apie vieną kačių draugiją. Gana didelę.

Atvirai tariant, išties gausią.

Veikiausiai iki šiol nesate matę tiek murklių vienoje vietoje. Trisdešimt šeši ir šeši! Lygiai tiek.

Pamėginkite įsivaizduoti.

Pilnut pilnutėlis kačių autobusas.

Arba didelė kačių grupė vaikų darželyje.

Arba gerokai per didelė katinėlių klasė.

Daugoka, kur jau ten... Bet čia – ne minia. Ne, ne minia ir visai ne pulkas. Tikrų tikriausia draugija, kačių bendruomenė.

Pirmiausia vertėtų su jomis susipažinti, kad vėliau nekiltų painiavos. Tiesą sakant, tarp jų nerasite dviejų vienodų. Kiekviena savaip nepakartojama. Kiekviena ypatinga. Nors iš pirmo žvilgsnio tai ne visada pastebima.

RŪSIO KATĖS

Kodėl rūšio? Ogi todėl, kad gimė daugiabučio namo rūšyje, kuriame iki šiol gyveno.

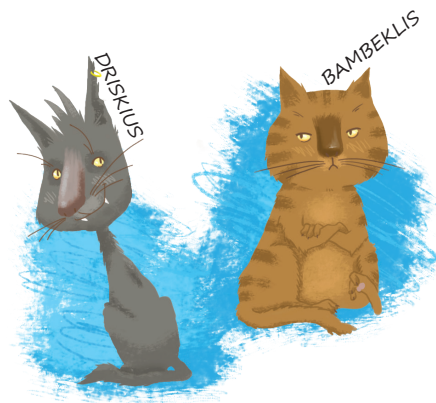
Driskius – tai katinas su styrančiu kuokštu viršugalvyje. Kairiąją ausį jam krimstelėjo nuožmioje kovoje. Driskius į tą skylutę įsivėrė žiedelį, aptiktą žolėje, ir nuo tada su juo nesiskiria.

Drykst ir Grybšt – broliai peštukai. Dažniausiai grumiasi vienas su kitu.

Bambeklis – nebejaunas, bet išmintingas katinas. Pirmiau galvoja, paskui daro.

Piratas. Vienos akies neteko gatvės peštynėse.

Markizė – vienintelė kilminga katė visoje draugijoje. Paslaptinga tylenė – grynaveislė sfinksė.

SMAGURIAI

Tikrų tikriausi besočiai. Mat mėgėjai prisišveisti. Nesvarbu ko, svarbiausia – kad tik būtų ko užkrimsti.

Kašnelis. Visi kauleliai išsišovę, bet ėda jis daug, nes amžinai alkanas.

Dešrius, Le Dešrelė, Sardelijus, Odelė ir Kumpelis. Dešrius – dešros mėgėjas, Le Dešrelė dievina dešreles, o stambus beuodegis Sardelijus – aistringas sardelių gerbėjas. Odelei nėra nieko gardžiau už dešrų odeles, o Kumpelis alpsta dėl šoninės (kas nežino – tai tokia mėsytė su lašininukų sluoksneliu). Apie gastronominius šio šešetuko pomėgius be vargo galima atspėti nugirdus jų vardus, ar ne?

GĖLELĖS

Tai Bambeklis taip pavadino aštuonetą katyčių, o vardas ėmė ir prilipo. Gėlelės tai gėlelės. Nors, tiesą sakant, kiekviena iš jų turėjo savo vardą, suteiktą buvusios šeimininkės. Viena šeimininkė – aštuonetui kačių, o ji dažnai niūniuodavo dainelę apie Ivetę ir Lizetę, tad ir savo katėms davė įmantrius vardus iš tos dainos: Ivetė, Lizetė, Miuzetė, Žanetė, Žoržetė, Klaretė... Ir Koletė su Marietė. Visos katytės labai panašios, skyrėsi tik jų kailio dėmelės – kiekviena turėjo vis kitokias.

SPALVINGIEJI

Pilkis, Balčius Albinosas, Rudis, Juodis Komentatorius.

Patys puikiai matote, kodėl šitie turi tokius vardus. Pilkis, nes pilkas, Balčius, nes visiškai baltas, Rudis, nes rusvas, o Juodis – juodas, o kodėl dar ir Komentatorius, netrukus patys suprasite.

ŠOKĖJAI

Plunksnelė, Uodegėlė, Vijurkas, Breikas, Stepas, Robokopas. Niekas kitas nemoka taip vikriai ir šauniai naudotis letenomis, uodegomis ir ausimis. Uodegėlė išraito ilgą uodegą it gimnastė kaspiną. Vijurkas spėriai sukdamasis tampa panašus į pūkuotą kamuoliuką, iš kurio tik letenėlės styro. Breikas sugeba ant vienos priekinės letenėlės stovėti tiesus kaip styga. Stepas puikiai trepsi stėpą, net airiško šokio žingsnelius. Robokopas nosį pasibalnojęs tikrais akiniais, priklijuotais lipniąja juosta, ir juda tarsi robotas ar prisukamas žaislas. Niekas taip nemoka, tik jis.

Katės iš gretimos tarpuvartės

Parplys, Švaruolis, Murklys, Kniauklys, Vaipūnas ir Virtulis. Parplys – mėgėjas nusnūsti. Švaruolis nuolatos švarinasi, laižo kailiuką ir braukia nuo savęs nematomas dulkeles. Neapsakomai tvarkingas katinas. Murklys murkia įprastu katinišku „murr“, Kniauklys kniaukia ne ką mažiau įprastu „miau!“ O jeigu kartu, pasigirsta „murr miau!“ Vaipūno judrūs ir juokingi antakiai. Kai ima juos krutinti – tik negriūk iš juoko. O Virtulis – labai jautrus katinėlis. Vos nusigąsta, žiūrėk, akys užvirsta aukštyn – ir virtinkšt aukštiekninkas.

MAŽIAI

O čia – mažiai. Iš viso šešetas – Nulėpausis ir kiti. Nė vienas jų nežino, kada ir kur gimė, ir visi – išskyrus Nulėpausį – bevardžiai, bet tik kol kas. Mėgsta dūkti, grumtis, ginioti vienas kitą arba kikenti be jokios priežasties. Mažiai prisidėjo prie suaugusiųjų draugijos kaip tik tą dieną, kai prasidėjo pasakojimas apie 36 ir 6 kates.

Netikite, kad jų išties tiek, kiek rašoma? Suskaičiuokite patys. Lygiai trisdešimt šešios suaugusios ir šeši mažyliai!

*Na štai. O dabar jau galima
ir paskaityti...*

I SKYRIUS

O buvo taip. Vieną dieną daugiabučio namo rūsy senas duris pakeitė naujomis. Senosios turėjo patogų plyšį pažemėje, todėl visos katės galėdavo lengvai įsmukti į rūšį ir bet kada laisvai iš jo ištrūkti. Įstačius naujas skardines duris, katėms neliko tokių galimybių. Negalėjo nei įeiti, nei išeiti. Be to, buvo užtaisyti ir visi rūsio langeliai, kad žiurkės nelandžiotų. Tokios naujovės atėmė iš kiemo kačių ir katinų prieglobstį.

Nebeliko kur dėtis ir rūsio katėms, kurios tame rūsyje išvydo pasaulį, ir nuolatos alkaniems smaguriams, ir gėlelėms, tik kiaurą dieną po-

ilsiauti po balkonais. Nakvynės vietą prarado ir spalvingieji, ir šokėjai, ir net katės iš gretimos tarpuvartės. Juk rūslys buvo visų miegamasis. O štai dabar neliko stogo virš galvos. Net mažiams.

Ką daryti?

Lauke – vėjas su lietumi ir labai greitai temsta. Kur pasislėpti? Kur pralaukti darganą? Susirinko katės daugiabučio laiptinės pirmame aukšte ir ėmė tartis. Driskius su Piratu kone susipešė besiginčydami, kur draugijai prisiglausti, – kertelėje po laiptais ar palėpėje. Jau buvo susiruošę įsikurti kertelėje, o ten – tai bent staigmena! –

tikras dviračių ir vaikiškų vežimėlių sandėlis.

Nepasislėpsi – kaipmat išvarys. Visi vorele patraukė į palėpę, o ją – nieko sau netikėtumas! – kažkas užrakino. Nei įsmuksi, nei pralįsi. Benamėms katėms nėra kur galvą priglausti.

– Taip taip taip taip...

Čia išmintingajam Bambekliui jau bus kilusi gudri mintis. Jis visuomet pirma pagalvoja, o tada kalba.

– O kaip ponia Uogienė iš pirmo aukšto? – klausiamai pažvelgė jis į bičiulius.

- Ar toji su akiniais? – paklausė kažkuris.
- Ar po jos langu žydi vijoklinė rožė?
- Ir pro atdaras duris pakvimpa šviežiomis bandelėmis?
- O jos sūnėnas Stasas?.. Turi senutėlį folksvageną?
- Atrodo, maloni moteris, – tęsė Bambeklis.
- Tokia maloni, kad net dešrelės mums nė karto neišnešė!
- ...nei sardelės!
- ...nei dešrytės!
- ...nei dešros odelių!
- Tylos! – nutildė visus Driskius, taršydama savo kuodą. – Kad jus žiurkės! Jei jūsų, besochių, nepavaišino, dar nereiškia, kad žmogus blogas. Gal ji mėsos nevalgo.
- Trumpai drūtai, – Piratas pasitaisė akies raištį. – Gera ar bloga, pasirinkimo neturime. Pirmyn!
- Tikiuosi, ponija Uogienė neatsisakys katinams... suteikti laikinos prieglaudos... – svarstė Bambeklis. – Šiaip ar taip, verta pabandyti. Kuris pasiryšit derėtis? Kas eis prašyti prieglobsčio? Piratas, Driskius ar aš?

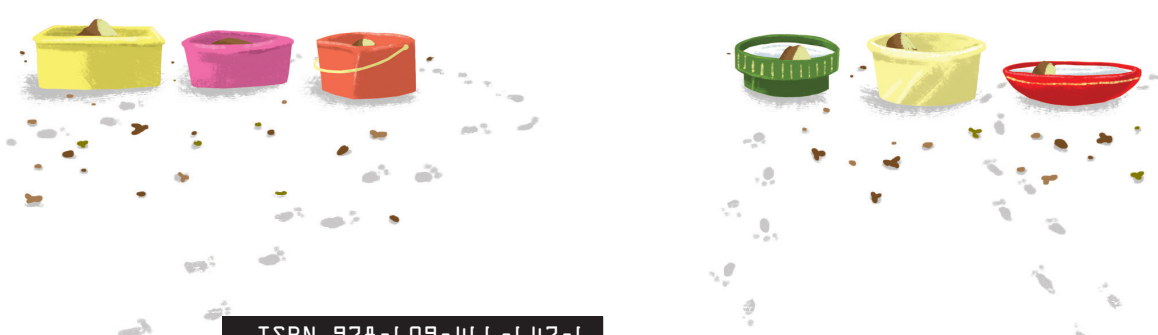

HALYNA VDOVYČENKO gimė šiaurėje, Laplandijoje, visai netoli Kalėdų Senelio gimtinės. Dabar gyvena Ukrainoje ir rašo knygas vaikams ir suaugusiems. Vaikai labiausiai mėgsta jos pasakojimus apie 36 ir 6 kačių nuotykius. Knyga „36 ir 6 katės“, be daugybės literatūros premijų, pelnė dar ir linksmiausios metų knygos apdovanojimą.

Jeji myli kates, čiupk skaityti šią knygą! Tai ūsuotas ir uodeguotas pasakojimas apie 36 suaugusias kates ir 6 mažas. Veikiausiai nesi matęs tiek kniauklių vienoje vietoje. Lygiai tiek!

O viskas prasidėjo, kai vieną lietingą vakarą į mažą ponios Uogienės butą įsiprašė spalvinga kiemo kačių draugija: smaguriai, gėlėlės, šokėjai, spalvingieji, mažiai, katės iš gretimos tarpuvartės ir katės iš rūsio su puikiaja Markize priešakyje. Ir žinot ką? Nei buto šeimininkė, nei jos sūnėnas nė neįsivaizdavo, ko šios viešnios prikirs. Smalsu? Tuomet pirmyn, pasiauskime kartu su 36 ir 6 katėmis!

...viskas šiame gyvenime priklauso nuo to, kaip į tai pažiūrėsi. Štai, pavyzdžiui, normali žmogaus temperatūra yra trisdešimt šeši ir šešios, tiesa? Sveiko žmogaus temperatūra. O keturiasdešimt du – tai ne šiaip blogai, o tiesiog blogiau nebūna. Trisdešimt šeši ir šešios – puiku, o keturiasdešimt du – siaubinga šunybė. Vadinasi, viskas priklauso nuo to, kaip pažiūrėsime į tuos pačius skaičius!.. Esame lygiai trisdešimt šešios suaugusios katės ir šeši mažiai. Geras skaičius. Laimės, sveikatos ir harmonijos skaičius.

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt